

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Igora Burgera a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2012 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **G. K.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. augusta 2012, sp. zn. 5Ntc 5/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **G. K. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave na základe návrhu Krajskej prokuratúry v Trnave na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, uznesením zo dňa 28. augusta 2012, sp. zn. 5Ntc 5/2012, rozhodol tak, že podľa § 22 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len EZR) sa európsky zatýkací rozkaz vydaný Okresným súdom v Hradci Králové, Česká republika, sp. zn. 3T 128/2009, zo dňa 21. júna 2012 na občana Českej republiky **G. K.**, nar. **X.**, trvale bytom **Z.**, povolený pobyt cudzinca v Slovenskej republike na adrese **T.**, v súčasnosti vo vydávacej väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov, za účelom jeho vydania na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Hradci Králové zo dňa 28. apríla 2010, sp. zn. 3T 128/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Hradci Králové zo dňa 18. augusta 2010, sp. zn. 12 To 265/2010, pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky, účinného do 31. decembra 2009, pre skutky tam uvedené, **sa vykoná.**

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal **G. K.**, jednak prostredníctvom ustanovenej obhajkyne, jednak svojím vlastným písomným podaním, sťažnosť.

Ustanovená obhajkyňa v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu, ktorú podala v mene vyžiadanej osoby G. K., uviedla, že toto uznesenie považuje za nezákonné. Namietala, že hoci vyžiadaná osoba G. K. oznámil elektronicky Okresnému súdu v Hradci Králové adresu, na ktorej sa dlhodobo zdržiaval, spolu so svojou družkou a spoločným dvojročným dieťaťom, avšak nebol predvolaný na žiadne úkony, či pojednávanie. Taktiež mu nebolo doručené žiadne rozhodnutie o jeho odsúdení. Ďalej namietala, že krajský súd napriek jej podmienke nežiadal v zmysle ustanovenia § 23 ods. 3 zákona o EZR justičný orgán štátu pôvodu o zabezpečenie záruk, že po vydaní vyžiadanej osoby na výkon trestu odňatia slobody, môže táto žiadať o obnovu trestného konania v predmetnej trestnej veci, aby sa tak vyžiadaný mohol účinne brániť, prípadne zaplatiť dlžné výživné, keďže mu bola odňatá možnosť riadne sa zúčastniť pojednávaní vo veci, nakoľko nebol o konaní na súde riadne a včas upovedomený. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla, aby súd rozhodujúci o sťažnosti, napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz zo dňa 21. júna 2012, sp. zn. 3T 128/2009, ktorý vydal Okresný súd v Hradci Králové sa nevykoná a prepustil G. K. z väzby na slobodu.

G. K. vo svojej sťažnosti uviedol, že bol súdený v neprítomnosti napriek tomu, že uviedol elektronicky adresu, na ktorej sa zdržiaval. Ďalej poukázal na niektoré nezrovnalosti v európskom zatýkacom rozkaze (odsudzujúci rozsudok sa stal právoplatným v roku 2010, pričom dňa 30. marca 2012 bolo rozhodnuté, že podľa § 305 Trestného rádu bude proti G. K. vedené konanie proti ušlému, taktiež nezrovnalosť v písm. d/ a písm. f/ európskeho zatýkacieho rozkazu). Namietal, že došlo k niekoľkým závažným pochybnostiam, ktoré vyplynuli z nedbanlivosti oprávnených osôb a nebol žiadny dôvod na vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu, keďže jeho adresa bola známa, ako dokazuje písm. a/ európskeho zatýkacieho rozkazu. Ďalej uviedol, že na území Slovenskej republiky sa zdržuje legálne a nemal v úmysle sa ničomu vyhýbať. Keďže zo strany justičných orgánov Českej republiky nebol urobený žiadny pokus o doručenie aspoň rozsudku na jeho adresu, nie je možné ho označiť ako ušlého. Na záver uviedol, že európsky zatýkací rozkaz bol vydaný bezdôvodne a v rozpore so zákonom a on s vydaním nesúhlasí.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby G. K. nie je prípustná.

Podľa § 22 ods. 7 zákona o EZR je proti rozhodnutiu krajského súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu prípustná sťažnosť vyžiadanej osoby len pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR, sťažnosť má odkladný účinok; sťažnosť prokurátora je prípustná pre niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 zákona o EZR alebo ak rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu bol porušený tento zákon; sťažnosť má odkladný účinok.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o EZR sa vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu odmietne ak

a) sa na trestný čin, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, vzťahuje amnestia, ktorá bola udelená v Slovenskej republike, a slovenský právny poriadok upravuje právomoc slovenských orgánov na trestné stíhanie tohto trestného činu,

b) vykonávajúci justičný orgán má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti vyžiadanej osobe pre ten istý skutok právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva, alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov členského štátu, v ktorom bol vynesovaný,

c) vyžiadaná osoba nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bol vydaný európsky zatýkací rozkaz,

d) skutok, pre ktorý bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 4 a ods. 5; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nie je možné odmietnuť výkon európskeho zatýkacieho rozkazu iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel, alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu, alebo

e) vykonávajúci justičný orgán zistil, že trestné stíhanie alebo výkon trestu odňatia slobody vyžiadanej osoby sú premlčané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Z odôvodnenia podanej sťažnosti vyžiadanej osoby G. K. Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že táto osoba neuplatnila ani jeden dôvod uvedený v § 23 ods. 1 zákona o EZR, pre ktorý by mohlo dôjsť k odmietnutiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť vyžiadanej osoby G. K. bez jej meritórneho preskúmania podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zamietol, keďže nie je prípustná.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. septembra 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová